

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om tillfällig bankskatt och lagar om ändring av 16 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om tillfällig bankskatt. Bankskatt ska tas ut av inlåningsbankerna och skatten ska betalas till staten. Bankskattens storlek ska grunda sig på summan av inlåningsbankens riskvägda poster enligt kapitaltäckningsanalysen vid utgången av föregående kalenderår. Lagen ska gälla för viss tid så att bankskatt tas ut skatteåren 2013—2015, dock så att lagen inte är i kraft samtidigt som lagstiftningen i enlighet med det direktiv av Europaparlamentet och rådet som gäller krishantering och som eventuellt kommer att träda i kraft.

Det föreslås att till lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet fogas en be-

stämmelse, enligt vilken bankskatten inte är en avdragsgill post vid beskattningen. Vidare föreslås det att till lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter fogas bestämmelser med stöd av vilka Skatteförvaltningen trots sekretesskyldigheten får lämna beskattningsuppgifter till Finansinspektionen för avgivande av utlåtande i ärenden som gäller bankskatt.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2013 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2013. Lagen om tillfällig bankskatt ska vara i kraft till och med den 31 december 2015.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	3
1.1 Nuläge	3
Lagstiftningen i vissa medlemsstater i Europeiska unionen	3
Förslag till ett direktiv som gäller bankernas krishantering	4
1.2 De viktigaste förslagen	5
Allmänt	5
Bankskatt	5
Skattskyldig	6
Beskattningsförfarande och ändringssökande	6
Bankskatten i statsbudgeten	6
2 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	6
2.1 Ekonomiska konsekvenser	6
2.2 Konsekvenser i administrationen	7
3 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	7
DETALJMOTIVERING	8
1 LAGFÖRSLAG	8
1.1 Lagen om tillfällig bankskatt	8
1.2 Lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	12
1.3 Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	12
2 IKRAFTTRÄDANDE	13
LAGFÖRSLAG	14
Lag om tillfällig bankskatt	14
Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	18
Lag om ändring av 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	19
BILAGOR	20
PARALLELLTEXTER	20
Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet	20
Lag om ändring av 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter	21

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge och de viktigaste förslagen**1.1 Nuläge**

Med anledning av de kostnader som de senaste årens finanskriser orsakat staterna började man på G20-nivå diskutera om man gemensamt borde komma överens om en avgift eller skatt som regelbundet skulle tas ut hos bankerna för att på förhand samla in medel för kostnaderna för kommande kriser. Diskussionen ledde snabbt till åtgärder i flera europeiska länder. Enligt programmet för statsminister Jyrki Katainens regering kommer en bankskatt att införas i Finland. För tillfället har dock de olika staterna inte någon enhetlig linje när det gäller stabilitetsavgifter och bankskatt.

Lagstiftningen i vissa medlemsstater i Europeiska unionen

Som en följd av finanskrisen har flera stater infört en stabilitetsavgift eller bankskatt de senaste åren. Varje stat har fattat besluten utifrån sina egna premisser. Därför har det inte funnits någon enhetlig linje i fråga om grunderna för avgiften, avgiftens storlek eller användningsändamålet för de medel som samlas in. Dessutom är vissa system permanenta, vissa temporära. Syftet med avgiften eller skatten har varit att av finansinstituten återfå en del av de medel som använts för upprätthållandet av stabiliteten på marknaden eller att med de insamlade medlen skapa beredskap för hanteringen av kriser på finansmarknaden.

Sverige var den första staten som fattade beslut om en *stabilitetsavgift* i oktober 2009. Sedan 2011 är den årliga stabilitetsavgiften 0,036 procent av bankens eller kreditinstitutets skulder enligt balansräkningen, minskade med de insättningar som omfattas av insättningsgarantin, koncernens interna skulder och eget kapital. Avgiften samlas i en stabilitetsfond och därifrån överförs medlen till amorteringar på statsskulden. Samtidigt har staten förbundit sig att återföra medlen till

fonden, om de behövs för att upprätthålla stabiliteten på finansmarknaden. Målet är att fonden ska uppgå till 2,5 procent av bruttonationalprodukten 2023.

I Tyskland betalar alla banker en stabilitetsavgift (*Bankenabgabe*) sedan 2011. Avgiften ska återspegla bankens systemiska risk. Den risken bestäms utgående från beloppet av bankens skulder. Från skulderna dras dock av de insättningar som omfattas av insättningsgarantin och eget kapital. Avgiftens storlek är beroende av bankens storlek. Om de av bankens skulder som utgör grund för avgiften understiger 10 miljarder euro, är avgiften 0,02 procent. Om skulderna ligger mellan 10 och 100 miljarder euro, är avgiften 0,03 procent. För skulder som överstiger 100 miljarder euro är avgiften 0,04 procent. För derivat fastställs en särskild avgift, som är 0,00015 procent av derivatens motvärde. Avgiften kan dock inte vara större än 15 procent av årsvinsten men inte mindre än 5 procent av avgiften enligt huvudregeln. Det incitament som är kopplat till avgiften ska förhoppningsvis minska den systemiska risken. Avgiften, som enligt planerna ska vara permanent, samlas i en fond som inrättats för tryggnad av bankernas stabilitet.

Frankrike har infört bankskatt, och intäkterna från den används direkt för statsfinansiella behov. Avgiften grundar sig på minimibeloppet av bankens kapitalbas enligt kapitaltäckningsanalysen. Den årliga avgiften är 0,25 procent av denna kapitalbas. Österrike, Portugal, Förenade kungariket och Holland har också infört bankskatt eller avgift, som intäktsförs i statsbudgeten. I Österrike tas åren 2012–2017 ut en extra avgift på 25 procent som går till stabilitetsfonden. I dessa länder grundar sig skatten på bankernas och kreditinstitutens skulder enligt balansräkningen, korrigerade med vissa poster.

Det typiska för de europeiska systemen är att en inhemsk banks filial i utlandet räknas med i grunden för avgiften. De skiljer sig dock från varandra i fråga om huruvida utländska bankers filialer i landet omfattas av avgiften. Till exempel i Sverige, Tyskland och Frankrike gäller avgiften eller skatten in-

hemska aktörer, varvid filialer till banker som är verksamma inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inte omfattas av beskattningen i värdstaten, utan av beskattningen i hemviststaten. Däremot kan dotterbankerna omfattas av beskattningen i etableringsstaten. Men till exempel Förenade kungariket, Österrike och Holland beskattar också utländska bankers filialer. I Holland finns det dock bara några skattskyldiga filialer till följd av den undre gränsen på 20 miljarder euro i skattebasen. Det kan också förekomma skillnader mellan olika stater i fråga om huruvida avgiften eller skatten grundar sig på beloppen på koncernnivå eller beloppen för enskilda bolag.

I Danmark inrättades i oktober 2008 ett statsägt bolag, Finansiell Stabilitet, för att trygga stabiliteten på den danska finansmarknaden i enlighet med ett avtal mellan staten och banksektorn och den nya lagen lov om finansiell stabilitet. Bolaget har till uppgift att avsluta icke livsdugliga bankers verksamhet på ett kontrollerat sätt. Av de förluster som eventuellt orsakas bolaget täcker bankerna högst 35 miljarder danska kronor, vilket motsvarar 2 procent av bruttonationalprodukten. Om förlusterna är större, svarar staten för dem. År 2010 begränsades maximalbeloppet av bankernas förlustgarantier till 25 miljarder danska kronor. Samtidigt gick avtalet mellan staten och banksektorn ut i enlighet med det ursprungliga avtalet. Varje banks garanti- och avgiftsandel bestämdes enligt beloppet av eget kapital. Finansiell Stabilitet hade övertagit 11 banker vid utgången av 2011. För tillfället tas ingen avgift ut av bankerna i Danmark.

Förslag till ett direktiv som gäller bankernas krishantering

Kommissionen lade den 6 juni 2012 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 (KOM(2012) 280 slutlig), nedan

krishanteringsdirektivet. De nationella bestämmelser som det föreslagna krishanteringsdirektivet förutsätter ska i regel tillämpas från ingången av 2015. Kommissionen konstaterar i sitt förslag att finanskrisen har blivit ett svårt prov för Europeiska unionens och de nationella myndigheternas förmåga att hantera problem inom bankinstitut. Samtidigt har unionens finansmarknader blivit så integrerade att problem som drabbar en medlemsstat snabbt sprids till andra medlemsstater. Mot denna bakgrund inledde kommissionen planeringen av en EU-ram för krishantering inom finanssektorn.

Enligt kommissionen krävs det en effektiv politisk ram för att på ett ordnat sätt hantera banker på obestånd och förhindra en spridning till andra institut. För att åtgärda situationen föreslår kommissionen att det ska antas ett direktiv med tre centrala delområden: förberedande och förebyggande åtgärder, tidigt ingripande samt rekonstruktion, som också innefattar rekonstruktionsfonder.

Direktivet ska gälla kreditinstitut, värdepappersföretag som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2006/49/EG (det s.k. kapitalbasdirektivet), finansinstitut som avses i direktiv 2006/48/EG (det s.k. kreditinstitutsdirektivet), vissa andra holdingsammanslutningar och delvis också filialer inom EU till kreditinstitut och värdepappersföretag som är auktoriserade i någon stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Genom direktivet kommer det att inrättas ett europeiskt system för finansieringsarrangemang som avser rekonstruktion. Systemet ska bestå av nationella finansieringsarrangemang, lån mellan nationella finansieringsarrangemang samt ömsesidiga nationella finansieringsarrangemang som ska tillämpas vid koncernrekonstruktion. De medel som inkaseras för finansieringsarrangemanget får endast användas av rekonstruktionsmyndigheten, för de rekonstruktionsändamål som fastställs i direktivet. Ett syfte med finansieringsarrangemangen är att skattebetalarnas medel inte vid eventuella kommande kriser ska behöva användas för att finansiera åtgärder som föranleds av kriserna. Under en period på tio år ska det för arrangemanget samlas in medel till ett belopp som uppgår till minst en procent av de garanterade insätt-

ningarna i auktoriserade kreditinstitut på medlemsstaternas territorium. Medlen ska samlas in åtminstone en gång per år från institut som är auktoriserade på medlemsstaternas territorium. I direktivförslaget avses med institut kreditinstitut och värdepappersföretag. Bidragen ska baseras på institutens riskexponering. Om de medel som inkasseras inte räcker till för att finansiera rekonstruktionen ska instituten betala extraordinära ex post-bidrag.

1.2 De viktigaste förslagen

Allmänt

Regeringen har stannat för att i detta skede föreslå en så enkel lösning som möjligt som tillfällig bankskatt. För en enkel lösning talar den föreslagna lagens korta giltighetstid och strävan att lagen ska träda i kraft redan vid ingången av 2013.

Den föreslagna bankskatten ska betalas till staten och den är inte avdragsgill vid inkomstbeskattningen, vilket innebär att inkomsterna inom statsfinanserna ökar med skattebeloppet.

Avsikten är att man genom bankskatten ska samla in medel på förhand för eventuella nya problem på finansmarknaden. På detta sätt vill man begränsa skattebetalarnas ansvar vid eventuella kommande bankkriser. Regeringen bereder sig på att intäkterna från bankskatten i regel senare ska överföras för inhemska krislösningsändamål. Om man på unionsnivå når en lösning i fråga om kommissionens förslag till krishanteringsdirektiv, fattas beslut om användningen av medlen utifrån direktivet.

Eftersom det inte ännu finns någon stabilitetsfondslösning på unionsnivå, antecknas ett belopp som motsvarar intäkterna från bankskatten som ett reservationsanslag i statsbudgeten.

I det krishanteringsdirektiv som är under beredning är avsikten att på unionsnivå fastställa enhetliga principer och kriterier för inkasseringen av bidrag till rekonstruktionsfonderna. Enligt det föreslagna direktivet ska de nationella bestämmelser som direktivet förutsätter i regel tillämpas från ingången av 2015. Avsikten är att den föreslagna bank-

skatten inte ska gälla samtidigt som modellen enligt direktivet. Då det emellertid inte är helt klart när frågan om att anta direktivet kan lösas och när lagstiftningen enligt direktivet kan träda i kraft, föreslås det att lagen om bankskatt ska gälla tre år, dvs. att lagen ska tillämpas skatteåren 2013—2015. Om man på unionsnivå, utgående från kommissionens förslag till krishanteringsdirektiv, når en lösning så att lagstiftningen enligt direktivet kan genomföras nationellt redan vid ingången av 2015, kommer i stället den föreslagna lagen att upphävas.

Oberoende av hur behandlingen av krishanteringsdirektivet framskrider, har man vid finansministeriet för avsikt att inleda beredningen av en nationell lagstiftning som ska gälla stabilitetsavgifter. Vid behandlingen beaktas förenligheten med stabilitetsavgifter och bankskatter i andra europeiska länder. Om man på unionsnivå inte kommer fram till en enhetlig lösning utifrån förslaget till krishanteringsdirektiv, ersätts den föreslagna bankskatten med en nationell stabilitetsavgift.

Ett mål för propositionen är också att göra bankerna i de nordiska länderna neutralare i förhållande till varandra. På bankmarknaden i Finland finns två betydande banker som är dotterbanker i utländska bankkoncerner. I Sverige tas det ut en stabilitetsavgift av bankerna och i Danmark har avgifter till ett belopp av sammanlagt ca 25 miljarder danska kronor tidigare samlats in från bankerna för att sanera finansmarknaden.

Eftersom det inom en bankkoncern är rätt enkelt att överföra balansposter över gränserna, är det inte motiverat att Finland ger utländska bankkoncerner incitament att göra balansöverföringar på grund av beskattning eller stabilitetsavgifter.

Bankskatt

I propositionen föreslås det att i Finland införas en årlig bankskatt som grundar sig på summan av de riskvägda posterna enligt kapitaltäckningsanalysen, nedan *summan av riskvägda poster*. Summan av riskvägda poster utgör en del av nyckeltalen i bankernas kapitaltäckningsanalys, som bankerna ska meddela Finansinspektionen som övervakar

deras verksamhet. I de riskvägda posterna beaktas kreditrisken, operativa riskerna, valuta- och råvaruriskerna samt exponeringarna i handelslagret. Bankens kapitaltäckningsgrad är bankens kapitalbas i förhållande till de riskvägda posterna.

Det föreslås att skattebeloppet ska vara ett fast belopp på 0,125 procent av summan av riskvägda poster. Avsikten är att skatten ska återspegla den potentiella risk som inlåningsbanken utgör för stabiliteten på marknaden, och därför blir skatten för banker som bedriver mindre riskfylld verksamhet mindre än genomsnittet.

Skattskyldig

Det föreslås att finländska inlåningsbanker ska vara skyldiga att betala bankskatt. Utanför skattskyldigheten lämnas utländska bankers filialer i Finland. Detta görs för att utländska bankers filialer i Finland inte ska bli tvungna att betala dubbel avgift eller skatt. Finländska bankers filialer i utlandet är däremot en del av huvudrörelsen och omfattas således av tillämpningsområdet för skatten. Den föreslagna modellen motsvarar till denna del den svenska modellen med stabilitetsavgift.

När kommissionens förslag till krishanteringsdirektiv träder i kraft fastställs de betalningsskyldiga i enlighet med principerna i direktivet. Den föreslagna regleringen motsvarar dock modellen i det föreslagna direktivet i det avseendet att filialer i Finland till utländska banker med säte inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inte är skattskyldiga.

Beskattningsförfarande och ändringssökande

Bankskatten är en skatt som den skattskyldige ska betala på eget initiativ. Skattegrunden utgörs av den riskvägda summan av inlåningsbankens riskvägda poster vid utgången av föregående kalenderår. Inlåningsbankerna ska meddela Finansinspektionen nyckeltalen i kapitaltäckningsanalysen varje kvartal, varvid ett meddelande gäller situationen vid kalenderårets slut. Därför är det ändamålsenligt att som tidpunkt för grunden för fastställning av skatten välja en tidpunkt då

inlåningsbankerna redan nu räknar ut och lämnar uppgifter. Inlåningsbankerna ska betala skatten före utgången av april under skatteåret.

I lagen föreslås också bestämmelser om ändringssökande. Vid uppbörden tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005).

Bankskatten i statsbudgeten

I statsbudgeten ska beloppet som motsvarar intäkterna från bankskatten tas i bokslutet upp som reservationsanslag.

Det skulle på sätt och vis vara fråga om intern fondering i statsbudgeten. Det är inte nödvändigt att inrätta en fond utanför budgeten. I praktiken är det ingen skillnad mellan förvaltningen av medel som samlats in som reservationsanslag och medel som samlats i en fond utanför budgeten. Statskontoret sköter placeringen av vardera enligt samma principer, och den tekniska formen medför ingen skillnad med tanke på placeringsobjekten.

2 Propositionens konsekvenser

2.1 Ekonomiska konsekvenser

Den eftersträlvade intäkten av bankskatten ska uppgå till 170 miljoner euro per år. Då inlåningsbankernas sammanräknade riskvägda poster, som utgör skattebasen, uppgår till närmare 140 miljarder euro, uppnås intäktsmålet med en avgift på 0,125 procent. Bankskatten fördelas mellan bankerna i förhållande till deras riskvägda poster.

I ekonomiskt hänseende är inlåningsbankerna en finansiell mellanhand, som skaffar medel genom inlåning och olika marknadsinstrument och använder dem bl.a. till att bevilja företag och hushåll krediter. Bankskatten höjer kostnaderna för denna förmedlingsverksamhet, vilket kan leda till en större räntemarginal för nya lån och en höjning av andra avgifter som bankerna tar ut hos kunderna. Dessa är redan nu utsatta för betydande höjningstryck på grund av pågående lagstiftningsreformer och på grund av att bankernas egen medelsanskaffning har blivit dyrare till följd av skuldskrisen. Verkningarna av dessa andra lagstiftningsreformer på rän-

temarginalerna för lån har uppskattats till mellan en halv och en procentenhet. Till följd av lagstiftningsreformer och bankskatten kan dyrare bankkrediter medföra mindre investeringar och därigenom en sämre ekonomisk tillväxt, vilket i sista hand också syns i statens och andra skattetares skatteinkomster.

Eftersom det i praktiken kan vara omöjligt att till fullt belopp överföra bankskattens kostnadseffekter till räntemarginalen för nya krediter, kan bankerna för att upprätthålla sin lönsamhet bli tvungna att även skära ned sina omkostnader. På så sätt kan bankskatten också få konsekvenser för antalet bankanställda.

Den föreslagna modellen kan för bankernas del också innebära att trycket på att genomföra företagsomstruktureringar ökar, vilket kan ha konsekvenser för skatteutfallet. Det att bankskatten gäller en viss tid och att sättet att inkassera avgiften har harmoniserats inom hela Europa år 2015, som det nu ser ut, kan dock beräknas minska risken för sådana omstruktureringar.

2.2 Konsekvenser i administrationen

Bankskatten är en ny skatt och kommer därför i någon mån att medföra administrativt arbete och kostnader för Skatteförvaltningen. Enligt Skatteförvaltningens uppskattning förändras Skatteförvaltningen i utvecklingsfasen

investeringskostnader till ett belopp av 500 000 euro.

I den kompletterande propositionen till regeringens proposition om statsbudgeten för 2013 har under moment 28.10.01, Skatteförvaltningens omkostnader, som tillägg beaktats 200 000 euro i kostnader för det investeringsprojekt som gäller beskattningsuppgifter i anslutning till bankskatten.

Inlåningsbankerna ska meddela Finansinspektionen kapitaltäckningsgraden en gång i kvartalet. Det är således fråga om en post, som inlåningsbankerna också annars räknar ut och meddelar Finansinspektionen, och därför kommer beräkningen och meddelandet av skattegrunden inte att medföra något nämnvärt merarbete för bankerna.

3 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtanden om propositionen har begärts av Finansinspektionen, Finansbranschens Centralförbund, Skatteförvaltningen och Ålands landskapsregering. Ytterligare har utlåtanden fått av Finlands Näringsliv EK, Centralhandelskammaren, OP Pohjola anl, Tjänstemannacentralorganisationen STTK, Sparbanksförbundet och Skattebetalarnas Centralförbund - Skattebetalarna.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om tillfällig bankskatt

1 §. *Bankskatt.* I propositionen föreslås att det ska stiftas en ny lag om bankskatt som ska betalas skatteåren 2013—2015. Bankskatten ska betalas till staten.

2 §. *Skattskyldig.* Enligt förslaget är de finländska inlåningsbankerna skyldiga att betala bankskatt. Med inlåningsbanker avses inlåningsbanker enligt 9 § i kreditinstitutslagen. För tydlighetens skull konstateras i paragrafen att skattskyldigheten gäller finländska inlåningsbanker. Utanför skattskyldigheten lämnas utländska inlåningsbankers filialer i Finland. Utländska bankkoncerners finländska dotterbolag är däremot skattskyldiga.

En inlåningsbank som bedriver inlåningsbanksverksamhet vid ingången av skatteåret är skyldig att betala bankskatt. Skattskyldigheten och den skattskyldige bestäms således enligt situationen när skatteåret börjar, dvs. vid ingången av kalenderåret. I 13 § föreslås bestämmelser om vilket ansvar det samfund som är övertagande part vid omstrukturering av företag har för bankskatten för skatteåret.

3 §. *Skatteår.* Det föreslås att skatteåret för bankskatten är ett kalenderår.

4 §. *Bankskattens belopp.* I 1 mom. föreskrivs om bankskattens belopp för ett skatteår. Bankskatten är 0,125 procent av summan av riskvägda poster enligt kapitaltäckningsanalysen. Med det summan av riskvägda poster som en inlåningsbank tillämpar i sin kapitaltäckningsanalys avses den summa som räknas ut i enlighet med 57—65 § i kreditinstitutslagen (121/2007). Utgående från den summan beräknas den kapitalbas som minst krävs för täckande av de risker som avses i 55 § 1 mom. I de riskvägda posterna beaktas således kreditrisken, operativa riskerna, valuta- och råvaruriskerna samt exponeringarna i handelslagret. Efter det att denna bestämmelse har upphävts till följd av att den EU-förordning som ska gälla kreditinstituts kapitaltäckningsanalys och som man som bäst förhandlar om inom EU har antagits, ska det belopp som avses i paragrafen räknas ut i en-

lighet med bestämmelserna i avdelning 3 i den förordningen.

Enligt 2 mom. ska de riskvägda posterna utgöra grund för bestämning av bankskatten enligt situationen vid utgången av det kalenderår som föregår skatteåret. Till exempel ska storleken av inlåningsbankernas bankskatt år 2013 bestämmas enligt summan av de riskvägda posterna den 31 december 2012.

Enligt 148 § i kreditinstitutslagen är en inlåningsbanks räkenskapsperiod ett kalenderår. Endast när verksamheten inleds eller upphör kan räkenskapsperioden vara kortare eller längre, dock högst 18 månader. Om en inlåningsbank inleder sin verksamhet till exempel den 1 november 2013 och den första räkenskapsperioden löper ut den 31 december 2014, betalar inlåningsbanken bankskatt första gången för skatteåret 2014 enligt summan av bankens riskvägda poster den 31 december 2013.

5 §. *Behörig myndighet.* Enligt paragrafen ska Skatteförvaltningen övervaka betalningen av bankskatten, debitera och återbära skatten samt sköta skatteuppbörden.

6 §. *Betalning av och meddelande om bankskatt.* Bankskatten är till sin natur en skatt som den skattskyldige ska betala på eget initiativ. Den skattskyldige ska själv räkna ut det skattebelopp som ska betalas och betala det till Skatteförvaltningen. Den skattskyldige ska i regel meddela Skatteförvaltningen uppgifterna om grunderna för skatten som ett meddelande när skatten betalas genom girering. Avsikten är att till Skatteförvaltningen ska lämnas uppgifter som identifierar den skattskyldige och skatteåret samt dessutom åtminstone uppgifter om den summa av riskvägda poster som skatten beräknats på. Skatten för det pågående skatteåret ska betalas och meddelandet lämnas senast den 30 april. Till exempel ska bankskatten år 2013 betalas och meddelande lämnas senast den 30 april 2013. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om betalningssättet och de uppgifter som ska lämnas.

7 §. *Debitering av skatt.* I paragrafen föreskrivs om de situationer då Skatteförvaltningen blir tvungen att debitera skatten. En-

ligt 1 mom. ska Skatteförvaltningen påföra den skattskyldige skatten, om skatten inte har betalats inom den tid som föreskrivs i 6 § eller efter det innan skatten debiteras, varvid på skatten också påförs ett skattetillägg.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen påföra skatten jämte skattetillägg också när den skattskyldige enligt 14 § ansökt om återbäring av skatt som betalats utan grund, om det senare visar sig att den skatt som återburits på basis av ansökan borde ha betalats. En förutsättning för påförande av skatt är då att skatt har återburits utan grund till följd av att den skattskyldige lämnat felaktiga eller bristfälliga uppgifter.

Enligt 3 mom. ska beslut om påförande av skatt fattas inom fem år från utgången av skatteåret i fråga. Innan debiteringsbeslutet fattas ska Skatteförvaltningen höra den skattskyldige.

8 §. Debitering enligt uppskattning. I paragrafen föreskrivs om debitering av skatten enligt uppskattning. Skatteförvaltningen ska påföra skatten enligt uppskattning, om den skattskyldige helt och hållet har försummat att meddela skatten eller uppenbart har meddelat ett för litet belopp och inte trots uppmaning lämnat de uppgifter som behövs för påförandet av skatten.

9 §. Skattetillägg. I paragrafen föreskrivs om det skattetillägg som ska räknas på och påföras för bankskatten. Om skatten betalats efter utsatt tid, ska den skattskyldige i samband med betalningen räkna ut och på eget initiativ också betala skattetillägg. Om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalat skattetillägg, ska Skatteförvaltningen debitera skattetillägget. Likaså ska skattetillägg påföras, om skatten debiteras.

Skattetillägget beräknas i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Skattetilläggets belopp är lika stort som referensräntan enligt 12 § i räntelagen (633/1982) höjd med sju procentenheter. För tillfället är skattetillägget 8,5 procent. Om Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatt som återburits utan grund till följd av att den skattskyldige lämnat felaktiga eller bristfälliga uppgifter, räknas skattetillägget från återbetalningsdagen till den utsatta förfallodagen för skatten, sistnämnda dag medräknad.

10 §. Skatteförhöjning. I paragrafen föreskrivs om skatteförhöjning som ska påföras bankskatten på grund av att anmälningsskyldigheten försumrats. Skatteförhöjning får påföras, om den skattskyldige lämnar Skatteförvaltningen ett felaktigt eller väsentligen bristfälligt meddelande om bankskatten eller felaktiga eller väsentligen bristfälliga uppgifter om den eller annars försummar sin anmälningsskyldighet.

Skatteförhöjningens belopp graderas enligt hur allvarlig försummelsen av anmälningsskyldigheten är. Enligt 1 mom. får skattebeloppet höjas med högst 30 procent, om den skattskyldige utan giltigt skäl har lämnat meddelandet eller andra uppgifter eller handlingar väsentligt för sent eller lämnat ett felaktigt eller väsentligen bristfälligt meddelande eller felaktiga eller väsentligen bristfälliga uppgifter eller handlingar, eller om den skattskyldige annars helt eller delvis försummat sin anmälningsskyldighet och försummelsen inte kan anses ringa.

Enligt 2 mom. får skattebeloppet höjas med minst 20 procent och högst 50 procent, om den skattskyldige uppsåtligt eller av grov oaksamhet har lämnat ett bristfälligt, vilseledande eller oriktigt meddelande eller andra bristfälliga, vilseledande eller oriktiga uppgifter eller handlingar eller annars har låtit bli att fullgöra sin anmälningsskyldighet och förfarandet varit ägnat att medföra att skatt inte har påförts.

Enligt 3 mom. får skattebeloppet höjas med minst 50 procent och högst 100 procent, om den skattskyldiges förfarande enligt 2 mom., med beaktande av den nytta som kan uppnås och andra relevanta omständigheter, anses vara grovt.

Enligt 4 mom. ska skatteförhöjning påföras endast för det skattebelopp som försummelsen av anmälningsskyldigheten avsett.

11 §. Besväransvisning och betalning av debiterad skatt. Enligt paragrafen ska besväransvisning fogas till beslutet om debitering av skatt, skatteförhöjning eller skattetillägg. I paragrafen föreskrivs också att bestämmelser om fastställandet av förfallodagen för den debiterade skatten ska utfärdas genom förordning av finansministeriet. Enligt 3 § 3 mom. i finansministeriets förordning om skatteuppbörd (747/2005) förfaller

skatter och avgifter på eget initiativ som Skatteförvaltningen debiterar och som inte hör till skattekontolagens (604/2009) tillämpningsområde till betalning senast tre veckor efter påförandet av skatten.

12 §. Skatteuppbörd. Uppbörd, indrivning och återbäring av bankskatt ska verkställas enligt vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd och med stöd av den. Således ska skattekontoförfarandet inte tillämpas på bankskatten.

13 §. Ansvar för skatt vid företagsarrangemang. Enligt den föreslagna 2 § ska inlåningsbanker som bedriver inlåningsbanksverksamhet vid ingången av skatteåret vara skyldiga att betala bankskatt för skatteåret. I den föreslagna 13 § föreskrivs om det övertagande bolagets skatteansvar då en skattskyldig inlåningsbank har varit överlåtande part vid ett företagsarrangemang som skett under skatteåret. Enligt det föreslagna 1 mom. är det övertagande samfundet vid en fusion eller delning utöver den skattskyldige ansvarigt för den bankskatt som ska betalas. Det övertagande samfundet är ansvarigt för hela den bankskatt som den bank som fusioneras eller delas ska betala.

I 2 mom. föreslås att om den skattskyldige under skatteåret överlåter sin affärsverksamhet helt eller delvis, svarar det samfund som övertar affärsverksamheten för den del av bankskatten för skatteåret som motsvarar den relativa andel som de riskvägda poster som överförs till det övertagande samfundet utgör av den totala summan av riskvägda poster före överlåtelsen hos den inlåningsbank som överlätit verksamheten.

I fråga om realiserandet av ansvaret gäller enligt 3 mom. vad som föreskrivs i 40 och 41 §. i lagen om skatteuppbörd. I enlighet med 40 § i lagen om skatteuppbörd ska den skattskyldige och den som ansvarar för skatten solidariskt ansvara för att skatten betalas.

14 §. Skatt som betalats utan grund. I paragrafen föreskrivs om återbäring av bankskatt som betalats utan grund eller till ett för stort belopp på ansökan av den skattskyldige. Den skattskyldige ska ansöka om återbäring av skatten hos Skatteförvaltningen inom fem år från utgången av det skatteår för vilket skatten har betalats.

15 §. Rättelse till den skattskyldiges fördel. I paragrafen föreskrivs om rättelse till den skattskyldiges fördel på myndighetens initiativ. Skatteförvaltningen ska rätta sitt beslut om bankskatt, om den vid behandlingen av besvär eller annars konstaterar att beslutet är felaktigt till nackdel för den skattskyldige. Rättelse ska på sedvanligt sätt enligt skattelagstiftningen dock inte göras om samma ärende redan avgjorts genom beslut med anledning av besvären.

Rättelsebeslutet kan fattas inom fem år från utgången av det skatteår som det beslut som ska rättas avser eller inom 60 dagar från det att det beslut som ska rättas fattades eller, på yrkande som den skattskyldige har framställt inom dessa tidsfrister, även senare.

16 §. Ändringssökande hos förvaltningsdomstolen. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller bankskatt. Ändring i beslutet får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är enligt förslaget den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige hade sin hemort vid utgången av året före skatteåret.

Ändring kan sökas endast i Skatteförvaltningens beslut. Om den skattskyldige däremot på eget initiativ har betalat för mycket i skatt utan att Skatteförvaltningen fattat något beslut i ärendet, kan den skattskyldige göra en ansökan om återbäring enligt 14 §, och då återbär Skatteförvaltningen den skatt som betalats utan grund eller till ett för stort belopp.

Rätt att söka ändring har enligt förslaget den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Den skattskyldiges besvärstid är enligt förslaget fem år från skatteårets utgång, dock alltid 60 dagar från delgåendet av beslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska besvärstiden vara 30 dagar från det beslutet fattades.

Enligt den föreslagna 15 § ska Skatteförvaltningen först behandla besvären som ett rättelseärende. Om Skatteförvaltningen godkänner det yrkande som framförts i besvären, ska den rätta det beslut som besvären gäller, och då förfaller besvären. Om besvären till exempel inte godkänns till alla delar, ska Skatteförvaltningen ge ett utlåtande om den del av besvären som inte har godkänts och

till denna del överföra besvären till förvaltningsdomstolen för behandling.

Med anledning av besvären och Skatteförvaltningens utlåtande ska förvaltningsdomstolen ge antingen den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande, beroende på vem som är ändringssökande. Vid behov ska den ändringssökande ges tillfälle att avge genmäle.

17 §. Ändringssökande hos högsta förvaltningsdomstolen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får enligt förslaget sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Rätt att anföra besvär hos högsta förvaltningsdomstolen har enligt förslaget de som får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut. Vid sökande av ändring iakttas bestämmelserna i 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

18 §. Betalning av skatt medan ändring söks. Trots att ändring har sökts ska skatten betalas inom föreskriven tid.

19 §. Rätt att söka ändring för den som är ansvarig för skatten. Den som med stöd av 13 § är ansvarig för skatten ska ha samma rätt att söka ändring som de skattskyldiga.

20 §. Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt delgivning av beslut. Enligt paragrafen ska Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt höras och beslutet delges så att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna. Bestämmelsen gäller behandlingen av ett ärende som gäller bankskatt vid Skatteförvaltningen och delgivning av Skatteförvaltningens beslut till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

21 §. Beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. I paragrafen föreskrivs om fattande av beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt anser att en skattskyldig ska påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, ska Skatteförvaltningen på enhetens begäran fatta ett beslut i ärendet och foga en besvär-anvisning till beslutet.

22 §. Ändring av beskattningen på basis av ändringssökande. I paragrafen föreskrivs om ändring av beskattningen när skatt med an-

ledning av ändringssökande har avlyfts eller sänkts eller skatt har påförts eller skatten har höjts. Skatten återbärs eller uppbärs med föreskrivna räntepåföljder.

23 §. Ränta på belopp som ska återbäras. På det skattebelopp som ska återbetalas vid skatteåterbäring ska enligt paragrafen betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd. Således ska räntan betalas som årlig ränta, som är lika stor som referensräntan enligt 12 § i räntelagen för halvårsperioden före varje kalenderår, minskad med två procentenheter. Återbäringsräntan är dock alltid minst 0,5 procent. För tillfället är räntan 0,5 procent. Återbäringsräntan räknas från den dag då den skattskyldige har betalat den skatt som ska återbäras till återbetalningsdagen.

24 §. Skyldighet att lämna uppgifter samt skattegranskning. I paragrafen föreskrivs om den skattskyldiges skyldighet att lämna uppgifter för tillsynen över och debitering av bankskatt och om skattegranskning som gäller bankskatten.

Enligt 1 mom. ska den skattskyldige på begäran ge Skatteförvaltningen de uppgifter, handlingar och andra behövliga utredningar om skyldigheten att betala bankskatt och skattegrunderna som Skatteförvaltningen behöver för skattekontrollen och debitering av skatt.

Enligt 2 mom. ska skattegranskningen tillämpas vad som föreskrivs i 14 § i lagen om beskattningsförfarande. De bestämmelser, rättigheter och skyldigheter samt förfaranden som tillämpas i skattegranskningen beträffande bankskatten ska vara samma som i skattegranskningen i allmänhet.

25 §. Skatteförvaltningens rätt att få information och granskningsrätt. I paragrafen föreskrivs om utomståendes skyldighet att lämna Skatteförvaltningen uppgifter för bankskatten. I fråga om Skatteförvaltningens rätt att trots sekretesskyldigheten och andra begränsningar beträffande rätt att få information för behandling av ett ärende som gäller beskattning eller ändringssökande få uppgifter av utomstående och myndigheter samt rätt att granska alla sådana handlingar som kan innehålla uppgifter som omfattas av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter gäller vad som föreskrivs i 19—25 § i lagen om be-

skattningsförfarande. Informationsskyldigheten omfattar utomstående och myndigheters skyldighet enligt 19 och 20 § i lagen om beskattningsförfarande att på Skatteförvaltningens uppmaning lämna uppgifter i enskilda fall.

26 §. *Finansinspektionens informations-skyldighet.* I paragrafen föreskrivs om Finansinspektionens informationsskyldighet i ärenden som gäller bankskatt. Bankskatten inriktas på inlåningsbanker som Finansinspektionen övervakar och som grund för bankskatten används samma uppgifter som inlåningsbankerna meddelar Finansinspektionen för stabilitetstillsynen. Därför är det motiverat att man vid bankbeskattningen vid behov kan utnyttja Finansinspektionens expertis.

I 1 mom. föreskrivs att Finansinspektionen för verkställande av skattekontrollen ska ge Skatteförvaltningen en förteckning över inlåningsbanker. Förteckningen ska ges senast den 31 januari. Med hjälp av förteckningen kan Skatteförvaltningen övervaka att alla som är skyldiga att betala bankskatt betalar skatten.

I 2 mom föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att underrätta Skatteförvaltningen, om den upptäcker att den summa av riskvägda poster per kalenderårets sista dag som den skattskyldige meddelat Finansinspektionen för stabilitetstillsynen är felaktig. Anmälningsskyldighet ska gälla de riskvägda posterna enligt situationen vid kalenderårets slut som utgör grunden för fastställandet av bankskatten.

Enligt 3 mom. ska Finansinspektionen på begäran av Skatteförvaltningen lämna utlåtanden om skyldigheten av enskilda skattskyldiga att betala bankskatt och skattegrunderna. Ett utlåtande kan behövas till exempel när det vid beskattningen uppstår oklarhet om en enskild skattskyldigs skattskyldighet eller om vilka poster som ska räknas in i grunden för bankskatten. Om utlåtandet ska gälla mera allmänt till exempel grunderna för fastställandet av bankskatten, ska Finansinspektionen lämna utlåtande med stöd av 20 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

27 §. *Kringgående av skatt.* I paragrafen finns en sedvanlig bestämmelse för att förhindra kringgående av skatt. Om ett förhål-

lande eller en åtgärd getts sådant innehåll eller sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller om en annan åtgärd vidtagits uppenbarligen för att uppnå befrielse från skatt, ska när skatten påförs förfaras enligt sakens egentliga natur och syfte.

28 §. Straffbestämmelse. I paragrafen finns en hänvisning till bestämmelserna om skattebedrägeri i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889), som också ska tillämpas på bankskatten.

29 §. *Ikraftträdande.* Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2013 och den ska vara i kraft till den 31 december 2015. Lagen ska tillämpas på bankskatt som betalas för åren 2013—2015.

1.2 Lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

Det föreslås att 16 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) ändras så att till paragrafen fogas en ny 10 punkt. Enligt punkten ska bankskatten för inlåningsbanker inte vara en avdragsgill post vid beskattningen. I 9 punkten görs en teknisk ändring med anledning av att det fogas en ny 10 punkt till paragrafen.

1.3 Lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

18 §. *Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter.* Enligt 26 § i den föreslagna lagen om bankskatt får Skatteförvaltningen begära utlåtanden av Finansinspektionen i ärenden som gäller bankskatt. Utlåtandet kan gälla en enskild skattskyldigs skyldighet att betala bankskatt och grunden för bankskatten. De beskattningsuppgifter och beskattningshandlingar som gäller bankskatten är sekretessbelagda i enlighet med lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter.

För att Skatteförvaltningen med avvikelse från sekretessbestämmelserna ska till Finansinspektionen kunna överlämna de beskattningsuppgifter om en enskild skattskyldig som behövs för utlåtandena, föreslås att det till 18 § fogas en ny 8 punkt, där det föreskrivs om Skatteförvaltningens rätt att lämna

behövliga beskattningsuppgifter till Finansinspektionen för avgivande av utlåtande i ett ärende som gäller påförande av bankskatt. I 7 punkten görs en teknisk ändring med anledning av att det fogas en ny 8 punkt till paragrafen.

20 §. *Utlämnande av uppgifter till vissa myndigheter.* Det föreslås att till 20 § fogas en ny 7 punkt om Skatteförvaltningens rätt att på begäran lämna behovliga beskattningsuppgifter till Finansinspektionen för avgivande av utlåtande i ett ärende som gäller påförande av bankskatt. Bestämmelsen behövs för att Finansinspektionen ska kunna begära eventuella ytterliga uppgifter av Skatteförvaltningen i ett ärende som gäller utlåtande

och som behandlas av Finansinspektionen. I 6 punkten görs en teknisk ändring med anledning av att det fogas en ny 7 punkt till paragrafen.

2 Ikraftträdande.

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 2013. Lagen om tillfällig bankskatt ska tillämpas under skatteåren 2013—2015 och den ska vara i kraft till och med den 31 december 2015.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om tillfällig bankskatt**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bankskatt

I denna lag föreskrivs om bankskatt som ska betalas till staten under skatteåren 2013—2015.

2 §

Skattskyldig

Skylldiga att betala bankskatt är finländska inlåningsbanker som avses i 9 § i kreditinstitutslagen (121/2007) och som bedriver inlåningsbanksverksamhet vid ingången av skatteåret.

3 §

Skatteår

Skatteåret är ett kalenderår.

4 §

Bankskattens belopp

Bankskattens belopp är 0,125 procent av den summa av riskvägda poster som inlåningsbanken tillämpar i sin kapitaltäckningsanalys enligt kreditinstitutslagen, nedan *summan av riskvägda poster*.

Beloppet av bankskatten för ett skatteår bestäms enligt summan av riskvägda poster den sista dagen i det kalenderår som föregår skatteåret.

5 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen ska övervaka skattebetalningen, debitera och återbära skatt samt sköta skatteuppbörden.

6 §

Betalning av och meddelande om bankskatt

Den skattskyldige ska betala skatten och meddela skattebeloppet och skattegrunden till Skatteförvaltningen senast den 30 april under skatteåret.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om betalningssättet och de uppgifter som ska lämnas.

7 §

Debitering av skatt

Har skatten inte betalats inom den tid som föreskrivs i 6 §, ska Skatteförvaltningen debitera den skattskyldige för skatten jämte skattetillägg.

Har skatt återburits till ett för stort belopp på grund av att den skattskyldige lämnat felaktiga eller bristfälliga uppgifter, ska Skatteförvaltningen debitera det överbetalda beloppet jämte skattetillägg.

Debiteringsbeslutet ska fattas senast inom fem år från utgången av det skatteår för vilket skatt inte har betalats eller som det felaktiga återbäringsbeslutet gäller. Innan debite-

ringen verkställs ska den skattskyldige ges tillfälle att avge förklaring.

8 §

Debitering enligt uppskattning

Har den skattskyldige helt och hållet försummat att meddela skatten eller uppenbart meddelat ett för litet belopp och inte trots uppmaning lämnat de uppgifter som behövs för påförande av skatt, ska Skatteförvaltningen uppskatta skattebeloppet och debitera den skattskyldige för skatten jämte skattetillägg. Debiteringen ska verkställas inom fem år från utgången av det skatteår för vilket skatten inte har betalats.

Innan debitering enligt uppskattning verkställs ska den skattskyldige ges tillfälle att avge förklaring.

9 §

Skattetillägg

Betalas skatten efter den tid som föreskrivs i 6 §, ska den skattskyldige på eget initiativ betala skattetillägg när skatten betalas. Har skatten inte betalats utan debitering eller har den skattskyldige inte på eget initiativ betalat skattetillägg, ska Skatteförvaltningen påföra skattetillägg på skatten.

Bestämmelser om beräkningen av skattetillägg föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). I de fall som avses i 7 § 2 mom. beräknas skattetillägget dock från betalningsdagen för återbäringen till den utsatta förfallodagen, sistnämnda dag medräknad.

10 §

Skatteförhöjning

Har den skattskyldige utan giltigt skäl lämnat meddelandet eller andra uppgifter eller handlingar väsentligt för sent eller lämnat ett felaktigt eller väsentligen bristfälligt meddelande eller felaktiga eller väsentligen bristfälliga uppgifter eller handlingar, eller har den skattskyldige annars helt eller delvis för-

summat sin anmälningsskyldighet och försummelsen inte kan anses ringa, får skattebeloppet i samband med debiteringen höjas med högst 30 procent.

Har den skattskyldige uppsåtligen eller av grov oaksamhet lämnat ett bristfälligt, vilseledande eller oriktigt meddelande eller andra bristfälliga, vilseledande eller oriktiga uppgifter eller handlingar eller annars låtit bli att fullgöra sin anmälningsskyldighet och förfarandet varit ägnat att medföra att skatt inte har påförts, får skattebeloppet höjas med minst 20 procent och högst 50 procent.

Ska den skattskyldiges förfarande enligt 2 mom., med beaktande av den nytta som kan uppnås och andra relevanta omständigheter, anses vara grovt, får skattebeloppet höjas med minst 50 procent och högst 100 procent.

Förhöjningen fastställs utifrån det skattebelopp som försummelsen enligt 1—3 mom. avsett.

11 §

Besväransvisning och betalning av debiterad skatt

Debiteras den skattskyldige för skatt, skatteförhöjning eller skattetillägg, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besväransvisning fogats. Bestämmelser om den tidpunkt då skatten ska betalas utfärdas genom förordning av finansministeriet.

12 §

Skatteuppbörd

På uppbörd, indrivning och återbäring av bankskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005) samt författningar och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

13 §

Ansvar för skatt vid företagsarrangemang

Är den skattskyldige under skatteåret delaktig i en fusion eller delning, svarar också det samfund som är övertagande samfund vid

fusionen eller delningen för den bankskatt som ska betalas under skatteåret i fråga.

Överlåter den skattskyldige under skatteåret sin affärsverksamhet helt eller delvis, svarar också det samfund som övertar affärsverksamheten för den del av den bankskatt som ska betalas under skatteåret som motsvarar den relativa andel som de riskvägda poster som överförts till det övertagande samfundet utgör av den totala summan av riskvägda poster före överlåtelsen hos den inlåningsbank som överlåtitt verksamheten.

Bestämmelser om ansvar för skatter finns i 40 och 41 § i lagen om skatteuppbörd.

14 §

Skatt som betalats utan grund

Har skatt betalats utan grund eller till ett för stort belopp, ska Skatteförvaltningen på ansökan återbära den överbetalda skatten.

Ansökan ska göras inom fem år från utgången av det skatteår för vilket skatten har betalats.

15 §

Rättelse till den skattskyldiges fördel

Om Skatteförvaltningen med anledning av den skattskyldiges besvär eller annars konstaterar att dess beslut är felaktigt till nackdel för den skattskyldige, ska Skatteförvaltningen rätta felet i beslutet. Den skattskyldige har rätt att som återbäring få den överbetalda skatt som påförts på grund av felet eller skatt som enligt beslutet inte återbärs, om inte ärendet har avgjorts genom beslut med anledning av besvären.

Rättelsen kan göras inom fem år från utgången av det skatteår som det beslut som ska rättas avser eller inom 60 dagar från det att det beslut som ska rättas fattades eller, på yrkande som den skattskyldige har framställt inom nämnda tidsfrister, även senare.

16 §

Ändringssökande hos förvaltningsdomstolen

Ändring i Skatteförvaltningens beslut får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Ändring söks hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige hade sin hemort vid utgången av året före skatteåret. Besvär får på skattetagarnas vägnar anföras av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Besvärsskriften ska inom besvärstiden lämnas till Skatteförvaltningen eller förvaltningsdomstolen.

Den skattskyldiges besvärstid är fem år från skatteårets utgång, dock alltid 60 dagar från delfäendet av beslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

Rättar Skatteförvaltningen sitt beslut på det sätt som avses i 15 § och enligt den skattskyldiges yrkande, förfaller besvären. Till den del Skatteförvaltningen anser att den skattskyldiges besvär inte ger anledning till rättelse av beslutet, ska Skatteförvaltningen ge ett utlåtande med anledning av besvären och till denna del överföra besvären till förvaltningsdomstolen för behandling.

Förvaltningsdomstolen ska med anledning av besvären och utlåtandet ge den skattskyldige tillfälle att avge bemötande av besvär anförda av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande av besvär anförda av en skattskyldig samt vid behov den ändringssökande tillfälle att avge genmäle.

17 §

Ändringssökande hos högsta förvaltningsdomstolen

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Rätt att anföra besvär hos högsta förvaltningsdomstolen har de som får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut. Vid sökande av ändring iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

18 §

Betalning av skatt medan ändring söks

Trots att ändring har sökts ska skatten betalas inom föreskriven tid.

19 §

Rätt att söka ändring för den som är ansvarig för skatten

Vad som i 15 och 16 § föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som med stöd av 13 § är ansvarig för skatten.

20 §

Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt delgivning av beslut

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska höras och beslutet delges så att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna.

21 §

Beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt anser att en skattskyldig ska påföras skatt, skattetillägg eller skatteförhöjning, ska Skatteförvaltningen på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt fatta beslut i ärendet och foga en besvärсанvisning till beslutet.

22 §

Ändring av beskattningen på basis av ändringssökande

Om skatt till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande ska avlyftas eller sänkas, ändrar Skatteförvaltningen beskattningen och återbär den överbetalda skatten jämte föreskrivna räntepåföljder.

Om skatt till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande ska påföras eller om skatten ska höjas, meddelar Skatteförvaltningen ett nytt beslut och tar ut den obetalda skatten jämte räntepåföljder.

23 §

Ränta på belopp som ska återbäras

På det belopp som ska återbetalas vid skatteåterbäring betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan räknas från skattens betalningsdag till återbetalningsdagen.

24 §

Skyldighet att lämna uppgifter samt skattegranskning

Den skattskyldige ska på begäran ge Skatteförvaltningen de uppgifter, handlingar och andra behövliga utredningar om skyldigheten att betala bankskatt och skattegrunderna som Skatteförvaltningen behöver för kontroll av skattebetalning och debitering av skatt.

I skattegranskning gäller vad som föreskrivs i 14 § i lagen om beskattningsförfarande.

25 §

Skatteförvaltningens rätt att få information och granskningsrätt

På Skatteförvaltningens rätt att trots sekretesskyldigheten och andra begränsningar beträffande rätt att få information för behandling av ett ärende som gäller beskattning eller ändringssökande få uppgifter av utomstående och myndigheter samt rätt att granska alla sådana handlingar som kan innehålla uppgifter som omfattas av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas 19—25 § i lagen om beskattningsförfarande.

26 §

Finansinspektionens informationsskyldighet

Finansinspektionen ska senast den 31 januari varje skatteår för skattekontrollen ge

Skatteförvaltningen en förteckning över de inlåningsbanker som är skyldiga att betala bankskatt under skatteåret.

Finansinspektionen ska underrätta Skatteförvaltningen, om den upptäcker att den summa av riskvägda poster per kalenderårets sista dag som den skattskyldige meddelat Finansinspektionen för stabilitetstillsynen är felaktig.

Finansinspektionen ska på begäran av Skatteförvaltningen lämna utlåtanden om enskilda skattskyldigas skyldighet att betala bankskatt och om skattegrunderna.

27 §

Kringgående av skatt

Om ett förhållande eller en åtgärd getts sådant innehåll eller sådan form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller

om en annan åtgärd vidtagits uppenbarligen för att uppnå befrielse från skatt, ska vid beskattningen förfaras i enlighet med sakens egentliga natur och syfte.

28 §

Straffbestämmelse

Bestämmelser om straff för lagstridigt undandragande av skatt och försök därtill finns i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

29 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 och är i kraft till och med den 31 december 2015.

Lagen ska tillämpas skatteåren 2013–2015.

2.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 16 § 9 punkten, sådan den lyder i lag 1077/2008, och
fogas till 16 §, sådan den lyder i lagarna 859/1981, 1164/1990, 717/2004, 1134/2005 och 1077/2008, en ny 10 punkt, som följer:

16 §

Såsom utgifter för inkomstens förvärvande eller bibehållande anses inte:

9) belopp som aktiebolag har betalat för egna aktier, om inte något annat föreskrivs i 18 § 3 mom.,

10) bankskatt som ska betalas med stöd av lagen om tillfällig bankskatt (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 18 § 1 mom. 7 punkten och 20 § 6 punkten, sådana de lyder i lag 1500/2011, och
fogas till 18 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 504/2008, 525/2009 och 1500/2011, en ny 8 punkt och till 20 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1500/2011, en ny 7 punkt som följer:

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

7) till Finansinspektionen, då de beskattningsuppgifter som lämnas ut om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig hänför sig till fullgörandet av fondbolagets skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt, om uppgifterna kan vara relevanta vid bedömningen av huruvida den som förvaltar placeringsfonder som ett utländskt fondbolag har inrättat i Finland på det sätt som avses i 18 j § i lagen om placeringsfonder (48/1999) väsentligen har brutit mot finsk lagstiftning som tillkommit med hänsyn till allmänt intresse,

8) till Finansinspektionen, behövliga beskattningsuppgifter för avgivande av utlåtan-
 de som gäller skyldigheten att betala bank-

skatt och skattegrunderna avsedda i lagen om tillfällig bankskatt i 26 § 3 mom. (/).

20 §

Utlämnande av uppgifter till vissa myndigheter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på begäran

6) till Finansinspektionen lämna ut sådana beskattningsuppgifter om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig som hänför sig till fondbolagets skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt och som behövs för en bedömning enligt 18 j § i lagen om placeringsfonder,

7) till Finansinspektionen lämna ut behövliga beskattningsuppgifter för avgivande av utlåtan-
 de som gäller skyldigheten att betala bankskatt och skattegrunderna avsedda i lagen om tillfällig bankskatt i 26 § 3 mom. (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 22 november 2012

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

JUTTA URPILAINEN

Specialsakkunnig *Tarja Järvinen*

2.**Lag****om ändring av 16 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 16 § 9 punkten,
sådan den lyder i lag 1077/2008, och
fogas till 16 §, sådan den lyder i lagarna 859/1981, 1164/1990, 717/2004, 1134/2005 och
1077/2008, en ny 10 punkt, som följer:

Gällande lydelse

16 §
Såsom utgifter för inkomstens förvärvande
eller bibehållande anses inte:

9) belopp som aktiebolag har betalat för
egna aktier, om inte något annat föreskrivs i
18 § 3 mom.

Föreslagen lydelse

16 §
Såsom utgifter för inkomstens förvärvande
eller bibehållande anses inte:

9) belopp som aktiebolag har betalat för
egna aktier, om inte något annat föreskrivs i
18 § 3 mom.,

10) bankskatt som ska betalas med stöd av
lagen om tillfällig bankskatt (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 18 och 20 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 18 § 1 mom. 7 punkten och 20 § 6 punkten, sådana de lyder i lag 1500/2011, och
fogas till 18 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 504/2008, 525/2009 och 1500/2011, en ny 8 punkt och till 20 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1500/2011, en ny 7 punkt som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

18 §

18 §

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningens rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på eget initiativ lämna ut beskattningsuppgifter jämte identifieringsuppgifter om den skattskyldige

7) till Finansinspektionen, då de beskattningsuppgifter som lämnas ut om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig hänför sig till fullgörandet av fondbolagets skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt, om uppgifterna kan vara relevanta vid bedömningen av huruvida den som förvaltar placeringsfonder som ett utländskt fondbolag har inrättat i Finland på det sätt som avses i 18 j § i lagen om placeringsfonder (48/1999) väsentligen har brutit mot finsk lagstiftning som tillkommit med hänsyn till allmänt intresse.

7) till Finansinspektionen, då de beskattningsuppgifter som lämnas ut om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig hänför sig till fullgörandet av fondbolagets skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt, om uppgifterna kan vara relevanta vid bedömningen av huruvida den som förvaltar placeringsfonder som ett utländskt fondbolag har inrättat i Finland på det sätt som avses i 18 j § i lagen om placeringsfonder (48/1999) väsentligen har brutit mot finsk lagstiftning som tillkommit med hänsyn till allmänt intresse,

8) till Finansinspektionen, *behövliga beskattningsuppgifter för avgivande av utlåtan- de som gäller skyldigheten att betala bank- skatt och skattegrunderna avsedda i lagen om tillfällig bankskatt i 26 § 3 mom. (/).*

20 §

20 §

Utlämnande av uppgifter till vissa myndighe- ter

Utlämnande av uppgifter till vissa myndighe- ter

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på begäran

Skatteförvaltningen kan utan hinder av sekretesskyldigheten på begäran

6) till Finansinspektionen lämna ut sådana beskattningsuppgifter om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig som hänför sig till fondbolagets skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt och som behövs för en bedömning enligt 18 j § i lagen om placeringsfonder.

6) till Finansinspektionen lämna ut sådana beskattningsuppgifter om ett utländskt fondbolag och en skattskyldig som hänför sig till fondbolagets skyldighet att lämna uppgifter och till skyldigheten att ta ut skatt och som behövs för en bedömning enligt 18 j § i lagen om placeringsfonder,

7) till Finansinspektionen lämna ut behövliga beskattningsuppgifter för avgivande av utlåtande som gäller skyldigheten att betala bankskatt och skattegrunderna avsedda i lagen om tillfällig bankskatt i 26 § 3 mom. (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .